

πάν ὅ,τι τὸ σπήλαιόν μου περιέχει. Μοῦ εὐρίσκον-
ται ὅσα ἢ φύσις ἀπαιτεῖ, καὶ βέβαια εἰς κελλίον ἐρη-
μίτου δὲν ἐλπίζετε καρκεύματα.»

Εὐγνωμόνως ἐδέχθησαν τὴν πρόσκλησιν, καὶ εἰσ-
ῆλθον· εὐχαριστήθησαν δὲ πολὺ μὲ τὴν καθαριό-
τητα καὶ τὴν εὐταξίαν. Ὁ ἐρημίτης παρέθηκε κρέας
καὶ οἶνον, καίτοι αὐτὸς τρεφόμενος μόνον ἐξ ὀπωρῶν
καὶ ὕδατος. Ἡ ὀμίλια τοῦ ἦτον ἰλαρὰ χωρὶς ἐλα-
φρότητος, καὶ εὐσεβῆς χωρὶς ἐνθουσιασμοῦ. Ταχέως
ἀπέλαβε τὴν ὑπόληψιν τῶν ξένων, καὶ ἡ βασιλόπαις
μετεμελήθη διὰ τὴν πρόωρον μέμψιν τῆς.

Ἐπὶ τέλους ὁ Ἰμλακος ἤρχισεν οὕτω· « Δὲν θαυ-
μάζω πλέον ὅτι ἡ ὑπόληψίς σου εἶναι τόσο ἐκτε-
ταμένη· εἰς τὸ Κάϊρον ἠκούσαμεν τὴν σοφίαν σου,
καὶ ἤλθομεν νὰ σὲ παρακαλέσωμεν ὅπως διευθύνῃς
τὸν νέον καὶ τὴν νέαν ταύτην εἰς τὸ νὰ ἐκλέξωσι ἑ-
αυτοὺς ζωῆς.»

« Πᾶν εἶδος ζωῆς,» ἀπεκρίθη ὁ ἐρημίτης, « εἶναι
καλὸν εἰς τὸν καλῶς διάγοντα· καὶ ἄλλον κανόνα δὲν
ἔχω νὰ δώσω περὶ τοῦ βίου, εἰμὴ νὰ φεύγῃ τις πᾶν
ὅ,τι φαίνεται κακόν.»

« Ἐκεῖνος βεβαίωτατα φεύγει ἀπὸ παντὸς κακοῦ,»
εἶπεν ὁ βασιλόπαις, « ὅστις ἀφισρόνεται εἰς τὴν μο-
ναξίαν, ἢ ἐσύστησας διὰ τοῦ παραδείγματός σου.»

« Τῶνόντι,» εἶπεν ὁ ἐρημίτης, « δεκαπέντε ἐνιαυ-
τοὺς ἔζησα ἐν μοναξίᾳ· πλὴν δὲν ἐπιθυμῶ νὰ μιμη-
θῶσί τινες τὸ παράδειγμά μου. Νέος ὢν εἶχον ἐπάγ-
γελμα τὰ ὄπλα, καὶ βαθμηδὸν ἐπροβιάσθην εἰς τὴν
ἀνωτάτην στρατηγικὴν θέσιν. Ἐκτεταμένως χώρας δι-
ῆλθον ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στρατευμάτων μου, καὶ εἶδον
πολλὰς μάχας καὶ πολιορκίας. Τέλος, ἀηδιάσας
ἔνεκα τῆς προτιμήσεως νεωτέρου τινὸς ἀξιοματικοῦ,
καὶ αἰσθανόμενος ὅτι παρήκμαζεν ἡ εὐρωστία μου,
ἀπεφάσισα νὰ τελειώσω τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ, εὐρῶν τὸν
κόσμον πλήρη παγίδων, διχονοίας, καὶ ἀθλιότητος.
Ἰπ' ἐχθροῦ ποτε διωκόμενος, ἐσώθην καταφυγὼν εἰς
τὸ σπήλαιον τοῦτο· ὅθεν ἐπροτίμησα αὐτὸ ὡς τελευ-
ταίαν κατοικίαν μου. Ἐμίσθωσα τεχνίτας νὰ σχη-
ματίσωσιν αὐτὸ εἰς θαλάμους, καὶ ἐναποταμίευσα
πάν ὅ,τι ἦτον ἐνδεχόμενον νὰ μὲ χρειασθῇ.

« Ὅτε πρῶτον ἀπεσύρθη εἰς τὸ καταγώγιον τοῦ-
το, καὶ ἰκανὸν χρόνον μετέπειτα, μ' εὐφραίνειν ἡ ἐκ
τοῦ θορύβου καὶ τῆς βίας τοῦ πολέμου αἰφνίδιος με-
ταβολὴ εἰς ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν, ὡς εὐφραίνει τὸν
χειμαζόμενον ναύτην ἢ εἰς τὸν λιμένα εἰσόδος. Ἀφοῦ
δὲ παρήλθεν ἡ τέρψις τῆς καινοφανείας, ἐνησχολού-
μην εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐν τῇ κοιλάδι φυτῶν, καὶ
τῶν ὀρυκτῶν ὅσα συνήθροισον ἐκ τῶν βράχων. Ἀλλ'
ἡ τοιαύτη ἔρευνα καθήνησεν ἤδη ἄνοστος καὶ ὀχλη-
ρά· πρὸ καιροῦ τὸ πνεῦμά μου εὐρίσκεται εἰς περι-
σπασμὸν καὶ ἀκαταστασίαν· διαταράσσεται ὑπὸ χι-

λίω ἀμφιβολιῶν καὶ φαντασιῶν ματαίων, αἵτινες καθ'
ὦραν ὑπερισχύουσιν ἐναντίον μου, καθὼ στερημένον
πάσης διασκεδάσεως. Ἐνίοτε αἰσχύνομαι συλλο-
γιζόμενος, ὅτι δὲν ἠδυνήθην ἄλλως πως νὰ προφυ-
λαχθῶ τῆς κακίας εἰμὴ ἀναχωρῶν ἐκ τῆς ἀσκήσεως
τῆς ἀρετῆς, καὶ ἀρχίζω νὰ ὑποπτεύωμαι ὅτι μ' ἔφε-
ρεν εἰς τὴν μοναξίαν ταύτην ἢ μνησικακία μᾶλλον
ἢ ἡ εὐσέβεια. Ἡ φαντασία μου ἐντροφεῖ εἰς σκη-
νὰς μωρίας· καὶ λυποῦμαι ὅτι ἔγασα τόσο πολὺ,
ἐκέρδησα δὲ τόσο ὀλίγον. Εἰς τὴν μοναξίαν, ἐὰν
ἀποφεύγω τὸ παράδειγμα τῶν κακῶν, στεροῦμαι
ὡσαύτως τῆς συμβουλῆς καὶ τῆς συνομιλίας τῶν ἀγα-
θῶν. Πρὸ πολλοῦ παραβάλλω τὰ κακὰ μὲ τὰ καλὰ
τῆς κοινωνίας, καὶ ἔχω ἀπόφασιν νὰ ἐπανέλθω αὐ-
ριον εἰς τὸν κόσμον. Ἡ ζωὴ τοῦ μονάζοντος εἶναι
βεβαίως ἀθλία, ἀλλ' ὄχι καὶ βεβαίως εὐσεβῆς.»

ἤκουσαν μετ' ἐκπλήξεως τὴν ἀπόφασίν του, ἀλλὰ
μετὰ βραχείαν παῦσιν ἐπρότειναν νὰ ὀδηγήσωσιν αὐ-
τὸν εἰς τὸ Κάϊρον. Ἐξέχωσε δ' ἰκανὸν θησαυρὸν,
ὃν εἶχε κεκρυμμένον μεταξὺ τῶν βράχων, καὶ συνώ-
δευσεν αὐτοὺς εἰς τὴν πόλιν, ὅπου πλησιάσας ἐθεώ-
ρει περιχαρῆς.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΤΩΝ ΤΑΠΡΟΒΑΝΑΙΩΝ.

Ἡ ΖΩΗ τοῦ ἀνθρώπου περιορίζεται εἰς ἑκατὸν ἔτη, ἐξ ὧν
τὸ ἡμισυ δαπανᾶται εἰς τὸν ὕπνον· τὸ ἡμισυ τῶν ἐπιλοί-
πων πενήτηχοντα εἶναι οἱ χρόνοι τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ
τοῦ γήρατος· μένουσιν ἄρα εἰκοσιπέντε ἐνιαυτοί, καὶ οὗτοι
πολλάκις πλήρεις ἀσθενείας καὶ βασάνων.—ποῖαν λοιπὸν
εὐδαιμονίαν ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ὁ παρομοιάζων τὰ κυλιόμενα
κύματα τοῦ τεταραγμένου ὠκεανοῦ;

Ἡ παιδεία εἶναι μέγας στολισμὸς εἰς τὸν ἄμοιρον προ-
σωπικῆς καλλονῆς· εἶναι θησαυρὸς ἀνεξάντλητος· φίλος,
πλουτίζων κατὰ διαφόρους τρόπους· σύντροφος, συνεργῶν
εἰς τὴν ἀπόκτησιν φήμης καὶ εὐδαιμονίας.—εἶναι ὁ θησαυ-
ρὸς τῶν θησαυρῶν· εὐμενῆς καὶ ἀχώριστος συγγενὴς εἰς τὰς
ὀδοιπορίας· κραταῖος φύλαξ καὶ προστατῆς· ἀντικείμενον
ἄξιον νὰ λαμβάνῃ τὸ σέβας καὶ τῶν βασιλέων.—ὁ ἀμα-
θὴς λοιπὸν καὶ ἀνεπιστήμων βέβαια δὲν εἶναι καλῆτερος
τοῦ κτήνους.

Ἡ γλαυὴ εἶναι τυφλὴ τὴν ἡμέραν, ὁ δὲ κόραξ τὴν νύκτα·
ἀλλ' ὁ περιθάλπων κακίαν, φθόνον, καὶ ὀργήν, εἶναι πολὺ
τυφλότερος, ἀόμματος τρόπον τινὰ νύκτα τε καὶ ἡμέραν,
μηδὲν βλέπων, καὶ ἀναίσθητος παντὸς τοῦ σχέσιν τινα
πρὸς τὸ καλὸν ἢ τὸ κακὸν ἔχοντος.

Ἐὰν γυνὴ τις θέλῃ νὰ ὀδηγῇ τὸν ἄνδρα τῆς, ἅς ἐπιχειρι-
σθῇ τὸ δύσκολον τοῦτο ἔργον, ὄχι ὡς ὁ ἵππον καταδαμάζων,
ὅστις μεταχειρίζεται τὸν χαλινὸν καὶ τὸ περνεριστήριον, καὶ
ποτὲ μὲν ἀναχαιτίζει, ποτὲ δὲ κεντᾷ· ἀλλ' ὡς ὁ ναύτης, ὁ
κυβερνῶν τὸ πλοῖον, καὶ διευθύνων τὸν δρόμον του διὰ
μόνης τῆς ἀφῆς, ἐνῶ οὐδεὶς ἐμπορεῖ νὰ ἴδῃ τὴν δύναμιν,
ἥτις ὀδηγεῖ τὴν κίνησίν του.